

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 19 - 25 ianuarie 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Cu ocazia aniversării a 15 ani de activitate în domeniu social, **vă invităm** să fiți alături de noi, **joi 23 ianuarie 2020**, începând cu ora **18.00**, în sala festivă a Liceului Greco-Catolic ”Iuliu Maniu” (str. Iuliu Maniu nr. 5), la **Ziua Voluntarului Caritas**. În cadrul evenimentului îi vom premia pe cei mai activi voluntari pentru activitatea desfășurată în anul 2019.

Invitați speciali: Cvartetul *Dolce Quartet*, Corul *Enjoy Music* și solistul Doru Todoruț. Vă așteptăm cu drag!

Pr Olimpiu Todorean

RUGĂCIUNE

Alături de toți cei care au suferit groaznic cu corpul din cauza leprei, Te rog, în necazul sufletului meu, Doamne, dacă dorești poți să mă vindeci! Împreună cu cei care nu văd, necăjiți de propria lor orbire și cufundați în noaptea cea veșnică, îți adresez și eu, Stăpâne, rugăciunea mea. Nu Te numesc Fiul lui David, ci Te numesc Fiul lui Dumnezeu, care este cea mai mare Ființă. Nu numai că Te numesc Stăpân, dar și cred că ești Domnul Cerului și al Pământului. Cred, nu numai în atingerea Mâinilor Tale, o, Dumnezeule îndurător și apropiat, ci și în puterea cuvântului Tău, prin care mă poți vindeca pe mine, chiar și atunci când ești departe, foarte departe... Dorești aceasta pentru că ești îndurător, și poți să o faci, căci ești însuși Creatorul: spune un singur cuvânt și voi fi vindecat!...

Oferă-mi iertarea pentru toate păcatele mele, o, Dumnezeule al bunătății și Domn al fericirii: cu cât este mai mare bunătatea Ta, cu atât mai mult ești preamărit. Cu cât ești mai îngăduitor, cu atât ești mai iubit. Cu cât arăți mai multă îndurare, cu atât primești mai multă preamărire. Arată-Ți o îndurare asemănătoare și față de mine, care mă simt vinovat de nenumărate greșeli, pentru a răspândi cu recunoștință bunătatea Ta, și ca iubirea mea față de Tine să se arate și să se exprime cu o mare înflăcărare! Mărire Ție în toate. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Eugenia Marian și Delia Indig**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 19 - 25 ianuarie 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Cu ocazia aniversării a 15 ani de activitate în domeniu social, **vă invităm** să fiți alături de noi, **joi 23 ianuarie 2020**, începând cu ora **18.00**, în sala festivă a Liceului Greco-Catolic ”Iuliu Maniu” (str. Iuliu Maniu nr. 5), la **Ziua Voluntarului Caritas**. În cadrul evenimentului îi vom premia pe cei mai activi voluntari pentru activitatea desfășurată în anul 2019.

Invitați speciali: Cvartetul *Dolce Quartet*, Corul *Enjoy Music* și solistul Doru Todoruț. Vă așteptăm cu drag!

Pr Olimpiu Todorean

RUGĂCIUNE

Alături de toți cei care au suferit groaznic cu corpul din cauza leprei, Te rog, în necazul sufletului meu, Doamne, dacă dorești poți să mă vindeci! Împreună cu cei care nu văd, necăjiți de propria lor orbire și cufundați în noaptea cea veșnică, îți adresez și eu, Stăpâne, rugăciunea mea. Nu Te numesc Fiul lui David, ci Te numesc Fiul lui Dumnezeu, care este cea mai mare Ființă. Nu numai că Te numesc Stăpân, dar și cred că ești Domnul Cerului și al Pământului. Cred, nu numai în atingerea Mâinilor Tale, o, Dumnezeule îndurător și apropiat, ci și în puterea cuvântului Tău, prin care mă poți vindeca pe mine, chiar și atunci când ești departe, foarte departe... Dorești aceasta pentru că ești îndurător, și poți să o faci, căci ești însuși Creatorul: spune un singur cuvânt și voi fi vindecat!...

Oferă-mi iertarea pentru toate păcatele mele, o, Dumnezeule al bunătății și Domn al fericirii: cu cât este mai mare bunătatea Ta, cu atât mai mult ești preamărit. Cu cât ești mai îngăduitor, cu atât ești mai iubit. Cu cât arăți mai multă îndurare, cu atât primești mai multă preamărire. Arată-Ți o îndurare asemănătoare și față de mine, care mă simt vinovat de nenumărate greșeli, pentru a răspândi cu recunoștință bunătatea Ta, și ca iubirea mea față de Tine să se arate și să se exprime cu o mare înflăcărare! Mărire Ție în toate. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Eugenia Marian și Delia Indig**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Capabili de Euharistie

O lumină răsare și un nou orizont ni se deschide. Ce facem cu el? Cei zece leproși suntem noi, umanitatea scăpată de umbrele întunericului. Există o primă întâlnire cu lumina, una esențială, în care rănila întunericului se închid. Un singur cuvânt este suficient pentru a ne vindeca, deoarece este cuvântul Creatorului: “Toate prin El s-au făcut, și fără de El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut”. Un singur moment de ascultare este suficient: “Mergeți și vă arătați preoților”. Ascultă și pe cale sunt vindecați. Și apoi? Cei ce au văzut lumina se reîntorc în grolele întunecate pe care le cunosc prea bine? Au cerut și au primit. Ce să vrei mai mult? Ce să-ți dorești mai mult? Unul dintre ei însă, un samarineen, pare încă însetat, așa că se întoarce la lumină. Își dă seama că totul e dar. Gratuit. Nemeritat. Din iubire. Vrea de aceea să trăiască încontinuu în preajma Luminii. Vrea să alunge pe veci umbrele întunericului, nu doar o dată. Vrea să-și vindece de lepră nu doar trupul, ci viața întreagă. Iar vocea Luminii îi șoptește cald și blând ca un vânt de primăvară: “Mergi în pace, creștina ta te-a mântuit”. Samarineanul devine de acum sursă de lumină la rândul lui și izvor de apă vie. Nu mai este trimis să se arate preoților, ci lumii întregi. Purtător de lumină, trebuie să împartă la rândul lui lumina și apa vie, vindecarea și mântuirea. Întunericul nu mai are putere asupra lui, a devenit fiu al luminii, fiindcă a fost capabil să vadă darul lui Dumnezeu. Să mulțumească și deci să recunoască dincolo de dar pe Cel ce dăruiește.

Biserica numește cea mai importantă acțiune din viața ei “Euharistie”, adică în limba greacă “mulțumire”. Asta pentru a indica fiilor și fiicelor lui Dumnezeu că toată viața noastră e un dar. Tot ceea ce suntem, tot ceea ce avem. Suntem viermi ai pământului, cum spunea Padre Pio, creați din nimic, spunea și fratele Mihai, dar meniți să împărțim veșnic cu Cristos, prin darul lui Dumnezeu. Leproși, cărora Lumina Cerului s-a arătat cu un nume: Isus, adică “Dumnezeu mântuiește”.

Toate orgoliile și calitățile noastre se frâng în fața morții. Dar moartea însăși se frânge în fața umilinței Fiului lui Dumnezeu și a noastră, fii în Fiul, atunci când suntem capabili să recunoaștem darul lui Dumnezeu și să mulțumim. Atunci când devenim capabili de Euharistie.

**PS Claudiu
Episcopul Curiei**

Capabili de Euharistie

O lumină răsare și un nou orizont ni se deschide. Ce facem cu el? Cei zece leproși suntem noi, umanitatea scăpată de umbrele întunericului. Există o primă întâlnire cu lumina, una esențială, în care rănila întunericului se închid. Un singur cuvânt este suficient pentru a ne vindeca, deoarece este cuvântul Creatorului: “Toate prin El s-au făcut, și fără de El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut”. Un singur moment de ascultare este suficient: “Mergeți și vă arătați preoților”. Ascultă și pe cale sunt vindecați. Și apoi? Cei ce au văzut lumina se reîntorc în grolele întunecate pe care le cunosc prea bine? Au cerut și au primit. Ce să vrei mai mult? Ce să-ți dorești mai mult? Unul dintre ei însă, un samarineen, pare încă însetat, așa că se întoarce la lumină. Își dă seama că totul e dar. Gratuit. Nemeritat. Din iubire. Vrea de aceea să trăiască încontinuu în preajma Luminii. Vrea să alunge pe veci umbrele întunericului, nu doar o dată. Vrea să-și vindece de lepră nu doar trupul, ci viața întreagă. Iar vocea Luminii îi șoptește cald și blând ca un vânt de primăvară: “Mergi în pace, creștina ta te-a mântuit”. Samarineanul devine de acum sursă de lumină la rândul lui și izvor de apă vie. Nu mai este trimis să se arate preoților, ci lumii întregi. Purtător de lumină, trebuie să împartă la rândul lui lumina și apa vie, vindecarea și mântuirea. Întunericul nu mai are putere asupra lui, a devenit fiu al luminii, fiindcă a fost capabil să vadă darul lui Dumnezeu. Să mulțumească și deci să recunoască dincolo de dar pe Cel ce dăruiește.

Biserica numește cea mai importantă acțiune din viața ei “Euharistie”, adică în limba greacă “mulțumire”. Asta pentru a indica fiilor și fiicelor lui Dumnezeu că toată viața noastră e un dar. Tot ceea ce suntem, tot ceea ce avem. Suntem viermi ai pământului, cum spunea Padre Pio, creați din nimic, spunea și fratele Mihai, dar meniți să împărțim veșnic cu Cristos, prin darul lui Dumnezeu. Leproși, cărora Lumina Cerului s-a arătat cu un nume: Isus, adică “Dumnezeu mântuiește”.

Toate orgoliile și calitățile noastre se frâng în fața morții. Dar moartea însăși se frânge în fața umilinței Fiului lui Dumnezeu și a noastră, fii în Fiul, atunci când suntem capabili să recunoaștem darul lui Dumnezeu și să mulțumim. Atunci când devenim capabili de Euharistie.

**PS Claudiu
Episcopul Curiei**